

[Jørgen Junier.]

for vanskeliggørelse af de forhold, erhvervslevet må arbejde under. Frihed for erhvervslevet vil give langt bedre muligheder, end det har på nuværende tidspunkt, og dermed vil der også kunne ansættes langt flere medarbejdere. Det bør atter kunne betale sig at bestille noget.

Fremskridtspartiet går ind for en fælles energipolitik. Vi mener, at det store forbrugermarked, som Europa er, samtidig med den store og væsentlige økonomiske styrke, vi besidder i Fællesskabet, gør det helt naturligt, at vi planlægger energileverancerne i fællesskab, at vi er solidariske med hinanden, og at vi i alt og ét, hvad angår dette område, optræder som en enhed.

Vi har ingen sympati for, at EF skal garantere, at England om 5-10 år skal kunne betale sin nu udskrevne veksels med, at mindsteprisen på den olie, der hentes op, fastsættes til eksempelvis 7 dollars pr. t. Vi ønsker at hjælpe England til at klare deres problemer, men vi ønsker ikke nogen form for nye nationale støtteordninger, således som der reelt bliver tale om, hvis en særlig engelsk oliesheikstatus skal accepteres inden for Fællesskabet.

Hvad angår den kommende Nord-Syd-konference, anerkender vi, at den er uhyre væsentlig. Vi har intet imod en dialog og aftaler mellem Det europæiske Fællesmarked, olieproducerende lande og udviklingslandene. Vi er imidlertid ikke enige i den danske regerings så smukt kaldte „konstruktive og progressive holdning“ hos de industrialiserede lande for reelt at få lov til at yde størst mulig u-landsbistand til de lande, der ikke kan klare sig selv. Vi mener, at konferencen om det internationale økonomiske samarbejde bør udmøntes i aftaler om energi, også gerne om råvarer fra u-landene, men på handelsbasis: handelsaftaler og ikke bistandsaftaler. At vi inden for handelsaftalerne med u-landene kan være indstillet på at give en hjælp til selvhjælp, kan være acceptabelt, men det må nødvendigvis forbindes med reelle handelspræferenceaftaler.

Når udenrigsøkonomiministeren er så begejstret for det, han kalder udviklingslandenes ambitiøse mål, bør han efter vores opfattelse i langt højere grad lytte til sine mere besindige kolleger fra visse af de andre

EF-lande. Vi ønsker således solidaritet inden for EF, hvad angår energi- og råvarerforsyningsproblemerne, men vi ønsker en solidaritet, der er baseret på sund fornuft og ikke på den form for ødelandstankegang, som ministeren desværre i sin tale har givet et vist udtryk for.

Et andet samarbejdsområde vi lægger megen vægt på er miljøområdet. Forureningsbekæmpelse kan kun ske i samarbejde, og på dette område må Fællesskabet vise en vilje til at yde de beklageligvis nødvendige økonomiske ofre af hensyn til fremtidens samfund.

Også på uddannelsesområdet er vi indstillet på, at der ikke ved optagelse på skoler, universiteter eller læreanstalter bør gøres forskel på landets egne borgere og på statsborgere fra andre EF-lande. Vi er indstillet på, at eksamener bestået i ét EF-land i videst muligt omfang kan ligestilles med eksamener i andre EF-lande.

Hvad angår det internationale forskningsarbejde, er fremskridtspartiet indstillet på, at vi her skal deltage, men kun inden for den samlede ramme for skatteydertilskud, som vedtages af de nationale parlamenter.

Udenrigspolitikken er på mange måder det mest umiddelbare område, hvor et samarbejde er naturligt, og det burde egentlig heller ikke volde større besværligheder. På masser af områder bør EF kunne tale med én stemme over for omverdenen, dette gælder såvel politisk, hvor vi ikke bør blande os i andre landes indre anliggender, som handelsmæssigt, og jeg finder det rimeligt, at de bilaterale aftaler i stort omfang afløses af EF-aftaler.

Fremskridtspartiet talte — desværre som det eneste parti i folketingets markedsudvalg — imod nedfrysningen af frihandelsaftalerne med Spanien.

Det er ikke rimeligt eller fornuftbetonet, at Det europæiske Fællesskab skal give karakterer vedrørende andre landes interne forhold og stille betingelser for at opretholde frihandelsaftaler. Det er derfor glædeligt, at det konservative folkeparti og centrum-demokraterne senere har givet udtryk for den samme opfattelse af disse forhold. Det forbavser mig sådan set, at venstre og kristeligt folkeparti åbenbart støtter regeringens moraliseren.

Hvad angår forholdet til Portugal, så vi